

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

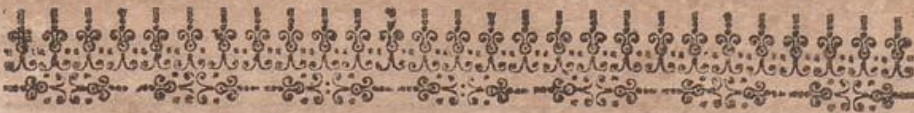
Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Index Veritatum In Singulos Dies, Primæ Partis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

INDEX
VERITATVM
IN SINGVLOS DIES,
PRIMÆ PARTIS.

DOMINICA PRIMA ADVENTUS.
Ad Evangelium de extremo iudicio.

Nemo Christianus Christi iudicio condemnabitur, nisi qui prius suo Christum iudicio condemnaverit, pag. 1.

Primus Christi Adventus mundano tam timendus quàm secundus.

Tam formidandum Mundo præsepe Christi nascentis, quàm Tribunal iudicantis.

Nihil in futuro iudicio magis metuendum peccatori, quàm quòd minùs metuit. 3

Sicut ad secundum Christi Adventum renovabitur mundus, ita modo animus noster æquè est renovandus. 7

Hac hebdomade in considerationem veniunt ea Persona, qua propius spectant & attingunt Mysterium Incarnationis Christi Domini. 8

FERIA 2. De Aeterno Patre Filium nobis dante.

Sic Deus dilexit Mundum, ut sic Mundus diligeret Deum, sicut dilectus est. 9

FERIA 3. 4. De Filio seipsum offerente.

Quam in se attrahit gratiam qui se Deolibens offert, eamdem sibi detrahit qui quòd offert, non reddit. 11

FERIA 4. De Spiritu sancto, quantum ad operationem Mysterii Incarnationis.

Nulla in re frequentius Spiritui sancto resistitur, quàm quòd infrequentius de Christo cogitatur. 13

FERIA 5. De desiderio Sanctorum Patrum circa Adventum Domini.

Vix ullus est, qui non se vere putet desiderare Christum, & vix ullus est qui Eum verè desideret. 15

FERIA 6. De Sanctissima Virgine Maria Matre D. N. Iesu Christi.

Sicut omnis à Maria respectus, impossibile est ut pereat: ita omnis ab ea despectus, necesse est ut intereat. 17

SABBATO. De S. Iosepho, Sponso Virginis Matris. Ad illud Gen. 41. Ite ad Ioseph.

Melius itur ad Sanctum Ioseph, imitatione virtutis ejus quàm laude. 19

DOMI-

DOMINICA SECUNDA ADVENTUS.

*Ad Evangelium de S. Ioanne Baptista laudato
à Christo Domino, quòd esset propheta
& plus quam propheta.*

Hoc est verè laudabile, laudari ab officio.	pag. 21
<i>Ad hæc Verba, Ioannes in vinculis.</i>	
Liberior & beator est Ioannes in vinculis quàm Herodes in epulis.	23
Multi cum Herode Ioannem in vinculis tenent.	24
<i>Beatus qui non fuerit scandalizatus in me.</i>	
Sicut scandalizans, ita peccat scandalizatus.	25
<i>Hæc hebdomade consideratur Annuntiatio Angelica, ubi sex gradus humilitatis annotantur.</i>	
FERIA 2. De primo gradu humilitatis, qui ex his verbis ducitur: Missus est Gabriel Angelus à Deo.	
Nulla re homo quantumvis gloriosa, gloriari potest,	27
FERIA 3. De secundo humilitatis gradu, ad hæc Angeli verba: Ave gratia plena Dominus tecum.	
Nulla res est in humanis verè gloriosa.	28
FERIA 4. De tertio humilitatis gradu, qui apparet in turbata virgine ad laudes suas.	
Ad laudes nostras, tremere potius convenit, quàm exultare.	30
FERIA 5. De quarto humilitatis gradu, considerando in his Maria ad Angelum verbis, Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco.	
Humilitas ita pugnat cum honoribus, ut non repugnet obedientiæ.	32
FERIA 6. De quinto humilitatis gradu, qui est maxime proprius Beatissima Virgini dicenti se ancillam Domini.	
Quò quis est major, eò & humilior.	34
SABBATO. De sexto humilitatis gradu in Verbo Incarnato.	
Se anteponeit Christo, qui se omnibus non postponit.	35

DOMINICA TERTIA ADVENTVS.

*Testimonium S. Ioannis Baptista de
Christo Domino.*

Quàm benè de Christo humilis, tam malè meretur arrogans.	38
<i>Ad hæc Evangelii verba. Tu quis es?</i>	

Tres

I N D E X

Tres hominum status ad perfectionem tendentium, his tribus verbis, Tu quis es? eò valde promoventur.	40
Ego vox clamantis in deserto.	
Vox clamantis in deserto post peccatum, peccati conscientia peccatori audienda.	41
<i>Hac hebdomade consideratur Verbum Incarnatum resident in utero Virginis Matris. Varii ejus status sub numero septenario sigillatim in dies recensentur. Unde Veritates Practica ad Amoris Divini gradus & effectus per noscendos eruuntur.</i>	
FERIA 2. Septem precipui tituli quibus Christus Dominus dignosci potest.	
Affectu potius quam studio Christus cognoscitur.	43
FERIA 3. Septem singulares perfectiones Verbi incarnati residentis in utero Virginis Matris, quas singularem à nobis dilectionem exigunt.	
Aurum ignitum est amor Christi, in quo non tam ardor quam puritas quaeritur.	45
FERIA 4. Septem donorum Spiritus sancti plenitudo in Verbo Incarnato.	
Si spiritu vivimus, spiritu & ambulemus.	47
FERIA 5. Septem ordinaria infirmitates infantium, quas in utero pati voluit verbum Incarnatum	
Non vivitur in amore Christi, sine dolore.	49
FERIA 6. Septem virtutes quas Christus Dominus in utero Virginis Matris exercuit.	
Nunquam est Dei amor otiosus.	51
SABBATO. Septem virtutes precipuae in cultum & amorem verbi Incarnati exhibenda.	
Amor non nisi amore compenlatur.	53

DOMINICA QUARTA ADVENTUS,
& tota sequenti hebdomada: De preparatione ad gratias Nascentis Christi Domini recipiendas: Iuxta illud Evangelii, Parate viam Domini. Ista preparatio fit per virtutes & veritates oppositas septem capitalibus vitiis. Ac primum hodie de Temperantia qua opponitur vitio gula, seu vita laxiori, & qua satis evidenter apparet in S. Iohanne Baptista commorante in deserto & pœnitentiam prædicante.

Sibi, non Domino vivit, qui temperatè non vivit.	56
Licer omni peccatori sit necessariò pœnitendum: vix tamen nullus est, qui necessariam agat pœnitentiam.	58
* * * * 2	Erunt

VERITATUM.

Erunt prava in directa & aspera in vias planas.

Sic facta sunt aspera in vias planas, ut tam jucundè per aspera, quàm per plana vivamus. 60

Majus est Christi beneficium, amaritudines nobis reliquisse amabiles, quàm nullas nobis reliquisse. 61

Aut non amatur Christus, aut amatur asperitas. *ibid.*

Cui nimis adhuc durum videtur pati pro Christo, nimis etiam durum videtur amare Christum. 62

In propria venit, & sui eum non receperunt.

Non minus modo quàm olim Christus in propria venit, nec sui magis eum recipiunt. 63

FERIA 2. *De diligentia seu devotione qua est opposita vitio Acedia, & qua apparet in B. Virgine, abeunte in montana cum festinatione.*

Quicquid offerendum Deo sciet vera Devotio, differre nesciet. 65

FERIA 3. *De Charitate qua est opposita vitio invidia: Et qua apparet in B. Virgine salutante cognatam suam Elisabeth.*

Charitas alienis bonis gaudet ut propriis. 67

FERIA 4. *De humilitate qua est opposita superbia: Et qua apparet in his S. Mariae verbis: Magnificat anima mea Dominum.*

Quantò se humilis minorem facit, tantò magis magnificat Deum. 69

FERIA 5. *De Virtute qua est opposita vitio Avaritia. Ad hæc Virginis Matris verba, Elurientes implevit bonis, & divites dimisit inanes.*

Omnis copia quæ Deus non est, egestas censenda est. 71

FERIA 6. *De Castitatis custodia, exemplo sanctissimæ Virginis, qua ante partum Elisabeth reversa est in domum suam.*

Securior est castitatis victoria fugiendo, quàm pugnando. 73

SABBATO. *Et in vigilia Nativitatis. De Mansuetudine qua est ira opposita, & qua in sancto Iosepho clarè elucet.*

Mansuetudo parat hospitium Christo venturo. 75

In nocte Nativitatis Domini. Et reclinavit eum in præsepio, quia non erat ei locus in divertorio.

Aut Christus fallitur, aut mundus errat. 77

In die Natalis Domini. Magnificatus est Rex pacificus super omnes Reges univèrsæ terræ.

Christus in præsepi, & Christianus in humilitate, magis magnificatus est quàm Salomon in throno suo. 79

In Festo S. Stephani. Stephanus plenus Gratia & fortitudine, &c.

Injuriam infert gratiæ maximam, qui pro ferenda injuria non certat fortiter. 82

In Festo S. Ioannis Apostoli & Evangelistæ. Discipulus quem diligebat Jesus.

Qui diligit cordis munditiam, habebit amicum Regem. *Prov. 22.* 84

In Festo SS. Innocentium. Herodes iratus occidit omnes pueros qui erant in Bethleem.

Inimici nostri magis prodelle possunt odio, quàm profuissent obsequio. 86

DOMINICA

DOMINICA INFERA OCTAVAM NATIVITATIS. Ecce positus est hic in ruinam & in Resurrectionem multorum in Israel.

Vel novus homo Christus, veteris nostri hominis est ruina: vel vetus noster homo ruina est nascentis hominis. Alteruter alterius est ruina. 88

Triduo sequenti de Pastoribus.

DIE 29. DECEMBRIS. De celeri pastorum profectioe ad praesepse Domini. Sicut discursum nostri intellectus statim sequi debet affectus voluntatis; ita & affectum effectus seu exequutio. 89

DIE 30. DECEMBRIS. De ingressu pastorum in locum ubi natus est Dominus. Cum simplicibus sermocinatio eius, seu familiaris communicatio. Prov. 3. 91.

DIE 31. DECEMBRIS. De reditu pastorum & relatione eorum qua audierunt & viderunt. Ne quid nimis, aut quid minus cum proximo. 93

DIE 1. IANVARII, ET ANNI. In Circumcisione Domini. De nomine Iesu, & de pura intentione renovanda.

De pretio Nominis JESU, tantò plus circumciditur & nobis deperit; quantò minùs perfectè nos circumcidimus. 95

Dilcedat ab iniquitate omnis qui nominat nomen Domini. 2.Tim.2. 98

Quanta est modò nobis obligatio ad non suscipiendam circumcisionem legalem, tanta est ad suscipiendam spirituales. 99

Triduo sequenti. De tribus pura intentionis conditionibus, qua ex effectis antiqua circumcisionis eruuntur.

DIE 2. IANVARII. Qua est Octava S. Stephani, de prima conditione pura intentionis ut sit pura à peccato: Non sunt faciendae mala ut eveniant bona. 101

DIE 3. IANVARII. Qua est Octava S. Ioannis Evang. De secunda conditione pura intentionis, ut studium continuum reprimenda concupiscentia comprehendat. Totius difficultatis de pura intentione solutio, studium est continuum reprimendae concupiscentiae. 103

DIE 4. IANVARII. Qua est Octava SS. Innocentium. De tertia conditione pura intentionis, ut sit universim in omnibus. Aut nullam vitæ partem, aut totam Deo debes. 106

DIE 5. IANVARII. Qua est Vigilia Epiphania. De stella tribus magis apparente. Dum lucet, ambulandum; ne tenebrae fiant. 108

DIE 6. IANVARII. In Epiphania Domini. De Christo Rege à Magis adorato cum oblatiis muneribus. Non nisi tribus oblatiis concupiscentiis Rex Christus se agnoscitur. 110

Non à magno Regno Rex magnus, Christus ita est prædicandus, quàm à magno Rege, magnum eius Regnum, 112

*** 3

Quocumque

VERITATUM.

Quocumque die sequentium occurrat Dominica prima post Epiphaniam, habetur infra, die 12. propriis eius meditatio.

- DIE 7. IANVARII. *De reditu Magorum in patriam suam, per aliam viam.* 115
 Non aliud, sed aliter.
- DIE 8. IANVARII. *De presentatione pueri Iesu in templo, & Purificatione Virginis Matris.* 117
 Non quid liceat, sed quid magis expediat.
- DIE 9. IANVARII. *De occurſu Simeonis in templo, & de iis qua ventura Christo ac Virgini Matri prædixit.* 119
 In pace amaritudo, & pax in amaritudine.
- DIE 10. IANVARII. *De fuga sancti Ioseph in Ægyptum.* 120
 Non contristabit iustum quicquid ei acciderit. Prov. 12.
- DIE 11. IANVARII. *De reditu ab Ægypto in Nazareth.* 122
 Meliore rerum statu non magis gaudet iustus, quàm deteriore doluit.
- DIE 12. IANVARII. *De Triduana commoratione pueri Iesu duodenni in templo.* 124
 Sensitivæ devotionis subtractio, veræ & solidæ devotionis est probatio.
- Nemo jam Christum amittit, nisi qui dimittit. 126
 Nemo tibi Christum auferre potest, nisi te illi auferas. *ibid.*
- EODEM DIE, *De mansione Nazarethana & subiectione D. Iesu, usque ad annum trigesimum.* *ibid.*
 Nisi te subdas Deo, Deum tibi subdis.
- DIE 13. IANVARII. *Quæ est Octava Epiphaniæ. De Baptismo Christi D.* 128
 Exemplo suo Christus nos magis urget quàm Imperio.
- Quocumque deinceps die occurrat Dominica 2. post Epiphaniam, illi standum, prætermittis aliis antecedentibus Feriis.*
- DIE 14. IANVARII. *De solitudine Christi D. per quadraginta dies in deserto.* 130
 Nemo securè apparet, nisi qui libenter later. *ibid.*
 Nemo securè loquitur, nisi qui libenter tacet.
- DIE 15. IANVARII. *De tentationibus Domini.* 132
 Nemo periculosè magis tentatur, quàm qui se non putat tentatum.
- DIE 16. IANVARII. *Ad hæc S. Ioannis de Christo D. Ecce Agnus Dei, &c.* 134
 Injuriosum est Christo, Agno Dei, si nulli quidem velis inferre injuriam, nolis tamen illatam ferre.
- DIE 17. IANVARII. *Ad hæc primorum Christi D. Discipulorum verba, Magister ubi habitas?* 136
 Qui dicit se in ipso manere, debet sicut ille ambulavit, & ipse ambulare.
- DIE 18. IANVARII. *De Christo Domino communicato, seu de convocatis aliis ad ipsum Discipulis.* 138
 Nemo magis sibi Christum servat, quàm qui minus sibi soli servat. *ibid.*
 Nemo minus sibi Christum servat, quàm qui magis sibi soli servat.
- DIE 19. IANVARII. *Ad hæc Christi D. de Nathanaele verba, Ecce vere Israelita, in quo dolus non est?* 140
 Veras virtutes magis times quàm amas.

DOMINICA

DOMINICA 2. POST EPIPHANIAM,
De aqua in vinum mutata, à Christo D.
ad nuptias invitato.

- Si vis quod non habes, da quod habes. 142
 Sicut in tristibus, sic in lætis; sicut in adversis, ita in prosperis, advocandus est Iesus.
 144
 Non est magis fidendum humano gaudio quam homini mentienti. 145
Hac hebdomade qua diversa occurrunt ex Evangelica serie consideranda, eò præcipuè tendunt, ut affectus humanos ratione & gratia discamus regere.
FERIA 2. De prima Christi D. predicatione, in Civitate Nazareth habita, & à civibus malè accepta.
 Si ad humanam gratiam divina postulas; divinam ipsam repellis gratiam. 146
FERIA 3. De altera vocatione Apostolorum.
 Magistenemur omnes affectu nostra relinquere, quam effectu Apostoli. 147
FERIA 4. De dæmone immundo eiecto ab homine.
 Non tam à dæmone quantum vis immundo, immunda fit anima, quam à seipsa. 149
FERIA 5. De focu petri febricitante & sanata à Christo D.
 Febris animi longè periculosior, quam febris corporis, corpori. 151
FERIA 6. De predicationibus Domini universim consideratis.
 Si quid nos revocat à Doctrina Christi, vel ob id maxime recipienda est. 152
SABBATO. De his Petri verbis ad Dominum: Præceptor per totam noctem laborantes nihil cepimus.
 Nisi diligenter advertas, stulto labore consumeris. 154

DOMINICA 3. POST EPIPHANIAM,
De leproso mundato.

- Non dixeris, per Deum abest. Ecclesi. 15. 157
 Pleræque aliæ veritates ad idem Evangelium referuntur. 158
Hac hebdomade juxta verbum Domini ad leprosum, VADE, OSTENDE TE SACERDOTI, &c. sex referuntur, de quibus conveniendus est unicuique sacerdos vel director.
FERIA 2. De adeundo sacerdote seu direttore pro sana & recta conscientia in dubiis sibi formanda.
 Multorum est conscientia cauteriata & perversa, nisi se sinant dirigi. 160
FERIA 3. De recurso ad sacerdotem pro rite obvianda confessione.

Quod

VERITATUM.

- Quod magis confert ad faciendam confessionem, minus efficitur, nisi cum sacerdotē
te prius conferatur. 162
- FERIA 4. De necessitate currendi ad Sacerdotes pro remediis spiritualibus.
Ne dicas sufficiens mihi sum, Ecclesi. II. 164
- FERIA 5. De consulendo Sacerdote pro bonis operibus faciendis.
Grande malum propria voluntas, quæ se in bono benè faciendo non sinit dirigi. 166
- FERIA 6. De sinceritate qua requiri debet Sacerdos ad participanda ejus sacrificia, sive ad quid-
vis aliud cum ipso communicandum.
Væ duplici corde, Ecclesi. 2. 168
- SABBATO. De conveniendo sacerdote pro debito usu sacrae communionis.
Suam ille vestem nuptialem recusat induere, qui recusat instrui de debito Sacra-
menti usu. 171

DOMINICA 4. POST EPIPHANIAM.
De sedata maris tempestate, imperio Christi.

- Non quia mala sunt, perturbamur in adversis: sed quia perturbamur, adversa mala
sunt. 173
- Domine salva nos, perimus.
Peregrinantis in corpore animæ majus est periculum, quàm periclitantis in navi
corporis. 176
- Designantur & alia quædam opportuna huic Evangelio. 177
- Hæc hebdomade, in historia paralytici sanati apud Capharnaum consideratur progressus quidam vitæ
spiritualis per tres perfectionis acquirenda vias.
- FERIA 2. De paralytico summissio per tegulas in conspectum Domini; & de primo vitæ purga-
tiva gradu, quo impedimenta perfectionis quantoque perfringuntur.
Quo longius differes, difficultatem longius tolles. 178
- FERIA 3. De remissis paralytico peccatis: & de rationabili sollicitudine circa nostrorum remis-
sionem.
Sicut non est habenda sollicitudo anxia & scrupulosa de peccatis remissis, ita ratio-
nabilis non est deponenda. 180
- FERIA 4. De cogitationibus phariseorum detectis à Christo D. & de nostris ad virtutem perfe-
ctæ dirigendū.
Nisi, quod monet Sapiens, omni custodia serves cor tuum, non omnino servas. 183
- FERIA 5. De integra sanitate paralytici portantis lectum à quo portabatur: & de nostro pro-
gressu spirituali qui in eo figuratur.
Tantum proficies, quantum à te deficies. 185
- FERIA 6. De perfecta paralytici obedientia: & de ea qua dicitur obedientia charitatis, qua
perfectam cum Deo facis unionem.
Est quidem certum in charitate unionem esse perfectionis; sed non est certò dicen-
da hæc Charitas neque hæc unio, nisi in obedientia quæ dicitur Charitatis. 188
- SABBATO.

SABBATO. De magnificato post miraculum, ab omnibus, Deo: & à nobis semper magnificando in omnibus.

Si nona semper, nunquam magnificas Deum.

190

DOMINICA 5. POST EPIPHANIAM.

*De zizaniis in medio tritici seminatis, quæ
Christus ipse Dominus declaravit esse ma-
los hic viventes inter bonos.*

Sicut non sunt amanda vitia propter amicos homines: sic non sunt odio habendi homines propter eorum vitia. 192

Multæ aliæ veritates ad idem spectantes Evangelium indicantur. 194

Hac hebdomade occurrit consideranda vocatio S. Matthæi Apostoli, unde eruntur sex veritates, quæ spectant ad singularem uniuscuiusque vocationis statum, ut in eo sua salutis & perfectioni commode vacet.

FERIA 2. De S. Matthæi nostraque vocatione, in qua est salutis nostra summa.

Salutis animæ nulla est certior certitudo, quàm in certo vocationis gradu attingendo. 196

FERIA 3. De gratitudine animi pro beneficio vocationis.

Gratitudo animi nulla formari potest digna beneficio vocationis, nisi se animus dignè conformet vocationi. 199

FERIA 4. De perfecta mortificatione secundum propriam cuiusque vocationem.

Non est minus perfectæ mortificationis, bene uti rebus, quàm omnino non uti. 201

FERIA 5. De bono sensuum seu sensualium usu, ex propria cuiusque vocatione.

Si quid interdum sensibus licitè indulgetur; non ut sensuale est, sed ut est licitum, accipiendum est. 203

FERIA 6. De preparatione animi ad qualibet adversa, in vocatione, ferenda.

Nisi probè paratus sis ad adverla, nec ad ipsa prospera benè paratus es. 205

SABBATO. De puritate & excellentia Christianæ religionis in quocumque vivendi statu.

Sicut à veteri lege, sic à veteri homine, unicuique Christiano est abstinendum. 208

DOMINICA 6. POST EPIPHANIAM.

*Parabolæ grani sinapis & fermenti, quibus veri-
tates Evangelicæ designantur.*

Quò tibi veritates Evangelicæ minùs dignæ apparent, quæ considerentur; hoc ipso magis sunt considerandæ. 211

Hænevsve Pars Prima.

Huic

VERITATUM.

- Huic affines & Evangelio conformes aliæ producuntur veritates, 213
Hac hebdomade Mystera qua occurrunt consideranda continent sex Christi D. titulos seu qualitates consideratione dignissimas.
- FERIA 2. De primo Domini in templum ingressu, unde eicit vendentes, & ubi se ostendit summum Dominum. 214
 Quamò minùs murmuramus, aut omnino tacemus flagellati à Domino, tantò altius altissimum ejus Dominium prædicamus.
- FERIA 3. De Colloquio Nicodemi cum Domino Iesu, qui se tum verè Magistrum exhibuit. 216
 Qui non renuntiat omnibus, non potest esse Christi discipulus.
- FERIA 4. De accusatù à Pharisæis Apostolù, quos Christus Dominus, ut supremus Iudex absolvit, & accusantes condemnat. 218
 Qui nimis humana timet judicia, non satis reveretur divina.
- FERIA 5. De sanitate restituta omnibus ad Christum accedentibus, qui se Medicum animarum aquè ac corporum fecit. 220
 Frustra multiplicas medicamina, sanitas non erit tibi: quòd gravius in te est malum, hoc minus vis sanari.
- FERIA 6. De productò ab Evangelista, Propheta testimonio, in quo Dominus, electus Dei servus declaratur. 222
 In parvis, major est servi Dei fidelitas.
- SABBATO. ad hac S. Ioannis Baptista verba, de Christo D. Qui habet sponsam, sponsus est. 225
 Hæc sponsæ fides est, ut sicut neminem præter sponsum velit diligere, ita velit à nullo diligi.
- DIE 30. NOVEMBRIS. In Festo S. Andrea Apostoli, ad hac ejus verba, O bona Crux. 228
 Crux non esset bona, nisi bonum esset cruciari.
- DIE 2. DECEMBRIS. De S. Francisco Xaverio Societatis Iesu, Indiarum Apostolo, ad hac ejus verba cum ageretur de bonis sensibilibus abstinendù: Satis est Domine, satis est. Et cum de malis sustinendis, Amplius, amplius. 230
 Hæc sunt Apostolatùs & perfectioris vitæ duo signa certiora, velle abstinere libenter ab omnibus bonis, & omnia mala sustinere.
- DIE 6. DECEMBRIS. In Festo S. Nicolai Episcopi & Confessoris. Domine quinque talenta tradidisti mihi, &c. 235
 Nunquam melius sibi providet fidelis Dei servus, quàm si nihil sibi retinens, totum se Domino, suæque omnia consecret.
- DIE 8. DECEMBRIS. In Festo Conceptionis B. Mariæ Virginis. 238
 Conceptio sine macula, non potest verè coli cum macula. *Vel sic.*
 Prævaricatorem esse oportet qui Conceptionem sine macula, colat cum macula.
- Non intrabis in eam aliquod coinguinatum. Apoc. 21.* 240
 Aut puritatem Beatissimæ Virginis neget impurus, aut concedat se abnegatum à tam pura Virgine. 241
- Nemo amans impuritatis amat Beatam Virginem, 242
 Quam

I N D E X

- Quam in se amat Beata Virgo puritatem, in nobis amat; & quam in se odit impuritatem, in nobis odit. ibid.
- Sicut Liliū inter spinas, &c.*
- Quod sit tanquam spina navis, potest quidem Beata Virgo compati; sed quòd modo tanquam spina vitas inter lilia, non potest pati. 243
- Venite filii, audite me, timorem Domini docebo vos. Psal. 33.*
- Quem docet Virgo timorem Domini tantò meliùs concipitur, quantò meliùs edocetur Immaculata eius Conceptio. 244
- Nondum erant abyssi, & ego iam concepta eram. Prov. 8.*
- Periculum in mora: *Qua quis videlicet moratur colere Beatam Virginem.* 247
- DIE 21. DECEMBRIS. *In Festo S. Thomæ Apostoli: Affert manum tuam & mitte in latus meum, &c.*
- Ex vulnere remedium. 249
- Proponuntur complures aliæ veritates. 251
- DIE 25. IANVARII. *In Festo Conversionis S. Pauli Apostoli: Domine quid me vis facere?*
- Sicut frequenter dicendum cum Davide, Dixi nunc cœpi; sic simul cum Apostolo, Domine quid me vis facere? 252
- DIE 2. FEBRUARII. *In Festo Purificationis B. Mariæ Virginis. Nihil excusavit cum multa potuisset qua Virgo erat & Mater: ac proinde contra excusationes exemplum est luculentissimum. Triplex autem earum est genus: Primum à dignitate vel conditione personæ petitur. Contrà verò.*
- Indignum sua dignitate se ipse profert, qui dignitatem suam legi præfert. 255
- Secundò contra excusantes aliquid difficultus.*
- Qui à lege excludit aliquid, excludit à se totam legem. ibid.
- Tertiò contra eos qui culpam referunt tempori.*
- Qui culpam refert tempori, pœnæ tempus non aufert. 256
- De purificandis affectibus.*
- Qui se hodie non purificat, se magis inquinat. 257
- Hæc est magis aut minus puræ mentis nota certior, velle magis aut minus purificari, 259
- Tuam ipsius animam pertransibit gladius. Luc. 2.*
- Doloris gladium animæ Virginis acerbiorē infert vita peccatoris, quàm mors filii. ibid.
- Communes omnibus sanctis Veritates, præterquam Apostolis & Evangelistis, quorum sunt singulares propria.*
- De sanctis Martyribus.*
- Sicut martyrio vita naturalis, sic mortificatione vita sensualis; *Id est, sicut ne pereat fides, perdenda est martyrio vita naturalis: sic ne pereat fidelitas, perdenda est mortificatione vita sensualis.* 261
- De sanctis Confessoribus Pontificibus.* Non est inventus similis illi qui conservaret legem Excelli. 263
- Et communia singulariter, & singularia communiter. 363
- De sanctis Doctoribus.*
- Sic cavendum ne scientia præferatur Virtuti, ut tamen scientia non negligatur. 265

VERITATUM.

- De sanctis Confessoribus non Pontificibus. Sint lucernæ Ardentes in manibus vestris.*
Quantum cuique est vigilantia, tantum virtutis & meriti. 267
- De sanctis Fundatoribus Religiosi Ordinis.*
Virtutum Patris Nostri gratia non tam sermonibus exprimenda, quam operibus
comprobanda. 269
- De sanctis Virginibus. Prudentes acceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus.*
Virgo sponsa Christi, aut est vigilans ad integram perfectionem, aut non est pru-
dens. 271
- De sanctis non Virginibus. Mulierem fortem quis inveniet?*
Qua ratione difficile est Mulierem fortem invenire, eadem facile est inventam præ-
dicare. 273
- In Dedicacione Ecclesie.*
In loco sacro non pavere, pavendum est. 275
- Ad sacrum locum sicut ad Sacramentum. Iuxta illud Ecclesiastici officii: Locus iste à
Deo factus est, inestimabile Sacramentum, irreprehensibilis est.* 280

DOMINICA